

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

6. Dies Octob. Ubi Deus Magister est, quàm citò discitur, quod docetur. S.
Leo Serm. 1. de pœnitent.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Octob.

Tessera.

791

tia. Nonnè ut olim discipulis, (a) sic modò nobis meritò exprobraverit incredulitatem nostram, & duritiem cordis Christus, quia his qui vident, non credimus. O incredulitas exitiabilis! O durities cordis detestabilis! non credere tot expertis, non assentiri tantæ fidei viris, tanti nominis Divis! Quæ cum omnes unâ voce prædicent, semitam in cælum angustam, viam asperam, nos tamen quærimus latam, ingredimur planam, & plus credimus nostræ temeritati, quàm ipsi Deo, ipsi veritati. (b) *Contendite, inquit, intrare per angustam portam!* & Quomodò ergò poterunt, qui non contendunt? aut quomodò contendunt, qui contendendum non credunt? aut quomodò credunt, qui non satagunt? certè non satagunt, qui non aliter contendunt, qui ita quiescunt, qui visâ tantâ aliorum contentione, auditâ contentione difficultatis, intellectâ difficultatis necessitate, turpiter stertunt; & vix stare curant, cum stare tamen, quin deficiat, posse neminem audiant. Aut ergò tales necesse est Deo ipsi detrahant fidem, aut suam desperent salutem, qui tam expressam spernunt monitionem. Ne te in illo tuo tam laudabili curriculo retardet difficultas, & labor, cogita bravium, suspice cælum, objice tibi gaudium.

Quantum gaudebunt, quos gaudia summa replebunt.

6. DIES OCTOB.

Ubi Deus Magister est, quàm citò discitur, quod docetur. *S. Leo Serm. 1. de pœnitent.*

Ddd 4

I. Ut

(a) *M. 16.* (b) *Matt. 7. 13.*

Intelle-
ctus re-
formatio.

I.

UT sis homo novus, necesse est se tibi sit magister, Homo Deus. Illo te docente, & te sub illo discente, qui antea erat discipulus errorum, evades Magister Virtutum. Disces tu bene vivere, docebis alios bene agere. Prima tibi volenti te totum innovari, sit cura, reformare intellectum, qui inter facultates Animi, tenet principatum. Rationem quæris? in promptu est. Quia qualis est intellectus, talis est reliqua tota intellectualis creatura, talis est & Voluntas, talis uterque appetitus, tales affectus, tales oculi, talis lingua, talis denique totus homo interior. Ab intellectu tanquam à Rectore civitatis, sive tanquam à Patre familias, sic pendent omnia, ut quantum Intellectus de veritatibus fuerit persuasus, tantum de illo, ac de cæteris cujuscumque hominis partibus, dici possit illud Evangelicum. (a) *Credidit ipse, & domus eius tota.* Tota se conformabit Intellectui. Est Intellectus consiliarius Voluntatis, prout enarrat, prout horretur, prout nuntiat ille, ruit penè ista. Voluntas, velut virgo pudica in claustris, nihil per se videns, nihil audiens, nisi quod unus famulus renuntiet, dicta credit omnia: ita solùm sequitur Voluntas fidem Mentis, ex cujus dicto præcipuum momentum tranquillitatis suspenditur, si veridicus sit nuntius, nec falsis rumoribus infestet pacem cordis.

II. Duæ sunt januæ miseriæ, aut quia pessimè judicamus, aut quia amamus. Ne pessimè amemus, opus est intellectum veridicis cogitationibus ornare, & tantum non onerare, ut in promptu sint. Oportet ita-

(a) *Joan. 4. 50.*

itaque habere copiosum præclarorum axiomatum apparatus, & veritatum suppellectilem, & magnificentia animi. Gemmæ gestantur adversus pericula, & casus; gestentur adversus casus fortunæ, & discrimina animi, si non Christiani, saltem Philosophici sensus. Occurrit menti lacero suggestu, lugubrique supercilio Paupertas. Obveniat illud Secundi Philosophi; *Paupertas est sanitatis mater, curarum remotio, sapientia reperitrix, negotium sine damno, possessio absque calumnia, sine solitudine felicitas.* Occurreret insatiabilis habendi cupiditas? oppone illud Eucherii. (a) *Melius est nolle quæ non habeas, quam habere quæ velis.* Perstringet te suo fulgore aurum? Obtecurabitur hoc D. Ambrosii pronunciatum. (b) *Aurum si diligentius tractes, foris pretium, intus metallum est.* Instigat te dignitatis cupido? Occurrat statim illud Salviani. (c) *Quid est dignitas in indigno, nisi ornamentum in luto?* Alliciet te falsa libertas? Repulsam patietur ambitio tua, si occurrat, illud Senecæ. (d) *Liber animus est, ac erectus, alia subiciens sibi, se nulli.* Titillat te in muliere formæ venustas? oppone illud Secundi Philosophi. *Mulier est hominis confusio, insatiabilis bestia, continua sollicitudo, indeficiens pugna, viri incontinentis naufragium, hominis mancipium.* Ita cupiditates oportet mansuefacere familiaribus rationibus, ac veritatibus assuetis in procinctu ad omnem fortunæ libidinem.

III. Hoc pacto velut flores aliqui sequuntur solem, affectus pulchri convertuntur ad lumen Rationis, sequentes verum. Sed multum acuitur Intellectus

D d 5

ctus

(a) *De contemp.* (b) *l. 5. Epist. 31.* (c) *Ad Eccles. l. 2.*
(d) *Epist. 126.*

Etus Virtute: Nullus enim esse tam perspicax Intellectus potest, qui vitiis dominantibus non hallucinetur, & in varios errores non prolabatur. Nam de rebus perinde, ut affecti sumus, iudicamus. Hinc opinionum portentosa, hinc sectarum divortia, hinc Hæreticorum turbulenta dissidia fluxerunt, quæ enim quisque appetebat, sic ad ea præceps amentia ferebatur, ut cum esset flagitiosissima, tamen sancta esse opinaretur, & crederet: nam facile quæ volumus, credimus, nec cupiditatem Rationi, sed Rationem cupiditati parere cogimus. Ergo morum corruptelam, tanta mentis est cæcitas consequuta, ut nefariis sceleribus, non impunitas modò, sed Divinitas sæpè sit tributa: siquidem amorem illum, quo homines turpissimas voluptates inflammato animo concupiscunt, Deum summum Poëta Cæcilius appellavit. Contra, qui sobrii, qui temperantes, qui verecundi, qui casti, prudentissimè loquuntur, latentemque eruunt Veritatem. Ex quo efficitur, ut temperatione corporis valde proficiamus in scientiis, compressis illis partibus, quæ nimio cibo, & potione immoderata exultare, immodiceque jactari solent. Saluber enim, & moderatus cultus, & victus teste Socrate, animi partem illam, quæ mentis, & consilii est, agit, exsulcit, erigit. Contra verissimum est illud adagium. *Plenus venter non studet libenter.* Concordat cum illo adagio, Poëtæ axioma.

Ebrius atque satur, nunquam bene philosophatur.

7. DIES OCTOBRIS.

Non hominibus tantum sed & rebus persona demenda est, & reddenda facies sua. *Seneca Epist. 24.*